

เรื่องคุยของลูกตอนที่ 7 (ทำไมต้องมาเรียนไกลถึง ร.ร.สาธิตเกษตร พหุภาษา)

โพสต์เมื่อ เม.ย. 27, โพสต์โดย [amijung](#) หมวดหมู่ [บันทึกลูกรัก](#)

(function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })(
(adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({ google_ad_client: "ca-pub-8026950304384140", enable_page_level_ads: true
}); เมื่อไม่นานมานี้มีคุณแม่เพื่อนของยูริโทรมาถามว่าจะให้ลูกสาวมาเรียนที่ร.ร.สาธิตเกษตร พหุภาษาดีไหม แล้วทำไมดิฉันถึงให้ลูกมาเรียนไกลถึงที่นี่
ดิฉันก็คิดดูแล้วก็ตอบโดยไม่ลังเลเลยว่า ร.ร.นี้นั้นตรงใจที่สุดแล้วเอมิจังก็ เรียนมาจนจะขึ้นป. 3 แล้วยังไม่มีปัญหา มีแต่จะรัก ร.ร.นี้มากขึ้นๆ. แล้วมันตรงใจยังงัยล่ะคะ.
ถ้าจะให้พูดตรงๆตามความคิดของตัวเองไม่ได้คืออะไรกับแนวการสอนของ โรงเรียนอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นที่ไหนก็ตาม
แต่ที่เราเลือกที่นี่เพราะคิดว่ามันเหมาะสมกับลูกของเรามากที่สุด. เราเลี้ยงลูกมาเองโดยตลอดทำให้เรารู้ว่าลูกมีนิสัยหรือบุคลิกภาพแบบไหน เหมาะกับอะไร
อย่างน้อยก็ช่วยเค้าเลือกโรงเรียนให้ก่อนในตอนที่ยังตัดสินใจเองทั้งหมดไม่ได้ เหตุผลที่เลือก ร.ร.นี้ให้ลูกเพราะ

1. ร.ร.นี้ถึงแม้จะไกลแต่วิ่งเส้นทางออกนอกเมือง ถึงไกลแต่ก็ยังทำให้เร็วได้ในกรไปรับส่ง ไม่เหมือน ร.ร.ที่ต้องวิ่งเข้าเมืองไปพญญกับความวุ่นวายรถติด
ควันเสีย อากาศเป็นพิษ ผู้คนที่มากมาย ชวักชว่ น่าเวียนหัว

2. เชื่อมั่นในมาตรฐานการสอนของ ร.ร.สาธิตเกษตรว่า จะทำให้ลูกเราเติบโตมาท่ามกลางความมีจิตใจที่ดี เอื้อเพื่อแบ่งปัน
รู้จักวิธีการจัดการกับปัญหาในรูปแบบต่างๆรู้จักพึ่งพาตัวเองมากขึ้นคิดเป็น คิดเอง และลงมือปฏิบัติด้วยตัวเองมากขึ้น มีการทำงานเป็นทีมที่ดี และรู้จัก
รู้จักเข้าใจผู้อื่นมากขึ้น

3. สิ่งแวดล้อมที่ดี ปลอดภัย. สถานที่เรียนก็กว้างขวาง มีอุปกรณ์ทุกอย่างครบครัน มีทั้งสนามเด็กเล่นให้เด็กประถมถึง 2. สนามใหญ่. สนามบาสกลางแจ้งอีก
3แล้วไหนจะสนามเทนนิส สระว่ายน้ำทั้งสระลึก และสระตื้น อาคารกีฬา สนามฟุตบอลอันกว้างใหญ่ที่คุ้นแม่กับคุณลูกเคยทั้งเดิน ทั้งวิ่งกันจนเหนื่อย(กว้างมาก).
บรรยากาศและอากาศที่นี่ดีมาก ห้องเรียนส่วนใหญ่ไม่ต้องเปิดแอร์. ลูกแข็งแรงขึ้นมากได้ออกกำลังกาย และไม่ต้องอยู่แต่ห้องแอร์ทั้งวัน ลมที่เย็นสบาย. ดีมากเลย

4. แนวความคิดเรื่องการรับสมัครของ ร.ร.สาธิตเกษตร พหุภาษาในความคิดของคุณแม่เองก็คิดว่ามันก็ยุติธรรมดี เพราะไม่ว่าจะสอบสาคิตที่ไหนก็ตาม
มักยึดถือเอาผลคะแนนที่เด็กสอบได้ในการสอบคัดเลือกแต่ละครั้ง ประมาณว่าต้องการเด็กเก่งที่ทำคะแนนได้ดีก่อน ส่วนอย่างอื่นค่อยมาคุยกันอีกที แต่ของที่
พหุภาษา ไม่ใช่แบบนั้น ตามความคิดเห็นและความเข้าใจของตัวเอง ที่เน้นดูที่ความสามารถรอบตัว เฉพาะบุคคล
ถ้าคุณพอจะเคยอ่านผ่านสายตามาแล้วบ้างเกี่ยวกับการพัฒนาคนที่มัจฉฉฉภาพ (ซึ่งจริงๆแล้วมีหลายด้าน.)

บางด้านเราอาจจะไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่าลูกเราก็คงจะมีโอกาสฉายแววได้เหมือนกัน. ถ้าหากว่าลูกมีโอกาส มีเวทีหรือเหตุการณ์ให้เค้าได้แสดงออก
ได้แสดงศักยภาพของเค้า เด็กที่มีความเก่งที่หลากหลาย ไม่จำเป็นว่าจะต้องเก่งแต่ทางด้านวิชาการอย่างเดียว เด็กบางคนอาจจะเก่งเรื่องกีฬา
เด็กบางคนอาจจะเก่งเรื่องการพูด บางคนเก่งทางภาษา. ร้องเพลง เต้นรำ บางคนก็เก่งทางศิลปะ การที่เราต้องไปสอบแข่งขันกันเข้าร.ร.สาธิต อย่างเอาเป็นเอาตาย
สุดท้ายร.ร.ก็จะได้แต่เด็กที่เก่งวิชาการ. แต่เรื่องอื่น ความสามารถอย่างอื่นอาจจะไม่มีเลยก็ได้. ซึ่งเด็กคนที่สอบเข้าสาคิตอื่นๆที่ดังๆไม่ติดไม่ผ่านนั้น
ก็ไม่ได้หมายความว่าเค้าขาดหรือด้อยประสิทธิภาพในการเรียนรู้ไปซะหมด ยังมีเด็กที่เก่งทั้งทางด้านวิชาการและเก่งอย่างอื่นไปด้วยกันที่ขาดโอกาสดี
ๆที่จะได้เข้าเรียนกันทั้งหมดก็เป็นไปได้ คุณแม่มองว่าที่นี่เป็นโรงเรียนที่ช่วยขยายโอกาสทำให้เด็กที่ไม่รู้และอยากเก่ง อยากแสดงศักยภาพ
กล้าแสดงความรู้ความสามารถให้ได้มีที่แสดงออกอย่างกล้าหาญและถูกต้อง โดยมีอาจารย์เป็นผู้คอยชี้แนะให้. นอกจากนี้สิ่งที่ได้เจอกับตัวเองก็คือ
เด็กบางคนคิดว่าตัวเองไม่เก่ง หรือไม่เจ๋งพอ เด็กช้อยๆ ก็กลายเป็นเด็กที่กล้าแสดงออกและต่างก็เปลี่ยนแปลงพัฒนาขึ้นกันอย่างก้าวกระโดด.

เหมือนเพื่อนบางคนของเอมิจังที่คุณแม่เคยเจอ จากเด็กอนุบาล. 2ที่ยังดูไม่ค่อยคล่องกับกลายเป็นเด็กที่มีความมั่นใจมากขึ้น

5. สังคมเพื่อนของลูก. ของผู้ปกครอง ด้วยความที่มันค่อนข้างจะใกล้เคียงกันและไม่แตกต่างกันมากทำให้เด็กเข้ากันได้ง่าย
หรือถ้าหากจะแตกต่างแต่เราก็ไม่แตกแยกยังคงเป็นกลุ่มพ่อแม่ที่คุยได้เสมอไม่แบ่งชนชั้นว่าใครจะรวย. จะมีมากหรือน้อยกว่ากัน. และคุณแม่เชื่อไหม
ลูกชอบลิ้มกระตักน้ำบนห้อง ลิ้มของที่โต๊ะนั่งทานอาหารได้อาคร แต่ไม่เคยของหายสักครั้ง นักเรียนที่นี่เจอเงินหล่น.

ของหล่นที่ไหนก็ต้องพากันวิ่งไปห้องประชาสัมพันธ์ หากว่าหาเจ้าของไม่เจอก็จะเอาไปหยอดตู้ทำบุญบริจาคกัน. ทุกคนถูกสอนว่าไม่ให้เอาของของคนอื่น

6. ลูกมีความรับผิดชอบและมีระเบียบมากขึ้น รู้จักคิดไตร่ตรองเวลาจะทำอะไร เริ่มมีการวางแผนมากขึ้น

แต่สุดท้ายไม่ว่าโรงเรียนจะดีอย่างไรแต่ถ้าลูกเรียนแล้วไม่มีความสุขก็คงจะไม่ใช่โรงเรียนที่ตรงใจเรา. แต่ผณิยว่าลูกชอบมากๆอยากไปโรงเรียนทุกวัน
ไม่มีเบื่อเลย มีอะไรให้เจอ ให้ทำใหม่ ๆตลอด. ที่นี้ขึ้นชื่อว่า โรงเรียนสาธิตเพราะฉะนั้น

ในส่วนตัวคุณแม่จึงคิดว่ามีแต่การพัฒนาการเรียนการสอนเพิ่มขึ้นตลอดเวลาและคงจะไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่แน่

เพราะสมัยนี้ทุกสิ่งทุกอย่างมันเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว หากเราไม่เตรียมความพร้อมทั้งทางกาย สติปัญญา. สังคมและจิตใจแล้ว

คงจะอยู่ในสังคมของเจนเนอเรชั่นใหม่นี้ได้ค่อนข้างยาก

จริง ๆ แล้วยังมีความคิดเห็นอีกมากที่อยากเล่าให้ฟังถ้ามีเวลาขอมาต่อคราวหน้านะคะ ว่าทำไมดิฉันจึงมีความคิดเห็นแบบนี้ เพื่อนๆ ผู้ปกครองล่ะคะ คิดว่าโรงเรียนที่คุณเลือกอยู่ตรงใจคุณและลูกกันหรือยังคะ ถ้าใครมีความคิดเห็นอะไรแวะเข้ามาคุยได้นะคะ

แท็ก: ไม่ระบุคำค้นหา

[Powered by EasyBlog for Joomla!](#)